

Prohlášení společnosti k incidentu v Plzni 5.11.2010 a k podmínkám zaměstnávání rumunských pracovníků.

Hned v úvodu musíme konstatovat, že téměř všechny informace o této záležitosti dostupné v médiích byly do tohoto okamžiku nesprávné a zavádějící. Tuto mediální hysterii bychom našim vyjádřením chtěli uvést na pravou míru.

1. Dělníci z Rumunska byli naprosto svobodní lidé, kteří se mohli kdykoliv rozhodnout, zda chtějí v práci pokračovat, nebo z ní odejít. Samozřejmě pak nebyli žádným způsobem omezováni ve svobodě pohybu, nebyli hlídáni ochrankou či ostrahou apod. Nikdo nebyl přemlouván, a už vůbec mu nebylo vyhrožováno, aby v práci pokračoval. Naopak docházelo k jevům zcela opačným, kdy když byla s některými ukončena dohoda pro opilost, krádeže a rvačky, tak sami naléhavě žádali o obnovení dohody, čemuž společnost vyšla vstříc.

2. Zmiňovaná částka 500 Kč/týden nebyla žádnou mzdou, ale pouze zálohou na mzdu, která byla nad rámec dohody společností vyplácena. Řada rumunských pracovníků bohužel do České republiky přicestovala bez jakýchkoliv finančních prostředků. Je samozřejmé, že mzda se vyplácí až po uplynutí odpracovaného měsíce. Přesto společnost vyšla pracovníkům vstříc a hradila jim zmiňované zálohy. Nejenom to, společnost zajišťovala těmto osobám i jídlo a pití.

Všichni pracovníci měli sepsané pracovní smlouvy, ve kterých byly jasně uvedeny všechny podmínky práce. Většina si vydělala kolem 15000 Kč měsíčně, někteří i více. Výplaty za měsíc září všichni obdrželi týden před incidentem.

3. Ubytování bylo naprosto standardní, pro sezonní práce až nadstandardní, neboť se jednalo mimo jiné i o bývalé vysokoškolské koleje, s dobrou dostupností každodenní hygieny. Ubytování bylo navíc poskytováno agenturou na základě dohody zcela zdarma. Pracovníci si mohli vybrat, zda budou bydlet v nabízených objektech, nebo si mohli dle své volby zajistit jakékoliv jiné ubytování. V objektech samozřejmě tekla teplá voda, po návratu z práce všichni hojně využívali možnosti sprchování. Pokoje byly vytápěny. Pracovníci pak měli v mnoha případech permanentně na maximum otočené kohoutky topení, takže v pokojích bylo mnohdy až nesnesitelné horko. V mnoha případech bohužel zůstávala v objektech

ráno po odchodu pracovníků do práce rozsvícena světla. Toto bylo způsobováno tím, že pracovníci za ubytování neplatili a patrně též jejich sociální a ekonomickou úrovní a původem.

4. Tzv. "zubožený stav" dělníků, jak je uváděn v médiích, byl bohužel jejich zcela normálním stavem, v jakém přijížděli. Např. už v 30ti letech často neměli téměř žádné zuby, někteří se denně oblékali jen do otrhané teplákové soupravy, atd. Důrazně popíráme a ohrazujeme se proti tomu, že by onen médii líčený "zubožený stav" byl vyvolán jednáním agentury. Naopak pracovníkům byla poskytována základní finanční a materiální pomoc.

"Vyhladovělí" možná někteří z dělníků mohli být, avšak v důsledku upřednostňování utrácení finančních prostředků za cigarety, kávu i alkohol.

5. Dělníci bohužel zanechali v mnoha případech ubytovny (v době příjezdu vybavené novými spotřebiči a nábytkem) v naprosto dezolátním stavu, s vytrhanými radiátory a sprchami, ukradeným vybavením včetně spotřebičů a peřin, se zdemolovaným nábytkem, rozbitými okny a se spousty odpadků.

Jaký byl skutečný vývoj událostí:

První dva měsíce pobyt probíhal relativně hladce. Zaměstnanci většinou přijeli z Rumunska zcela bez peněz, proto jim naše agentura na začátku poskytovala zcela zdarma jídlo a dostávali peněžní zálohy. Výplatu za 1. měsíc práce obdrželi. Většina byla se stavem spokojena. Problémy začaly později, kdy poctivá práce přestala být pro některé zajímavá a malá skupina pracovníků začala raději krást výrobky v práci (adventní věnce), které následně prodávala na parkovišti před supermarketem.

Z důvodů krádeží bylo rozhodnuto o vykázání těchto osob z objektu, kde byly vykonávány pracovní činnosti. Pracovníci se však nechtěli se svým vykázáním smířit a jeden z nich se opakovaně vracel. Při jeho dalším pokusu o vniknutí na pracoviště vzniknul zmíněný incident, u kterého následně zasahovala policie.

Ostatní pracovníci tohoto konfliktu využili a začali šířit davovou hysterii s účelem vyvolání mediálního zájmu a následným vydíráním zaměstnavatele nesplnitelnými požadavky. Jejich účelové lhaní pak dalo vzniknout mediální aféře.

Považujeme za nutné podotknout, že celá řada rumunských pracovníků zde zůstala, a to za účelem dalšího výkonu pracovní činnosti.

Skupina pracovníků, která pod vlivem davové psychózy odjela, po sobě zanechala v mnoha případech jen spoušť. Její odjezd byl provázen demolicí ubytoven, nestydatým lhaním a účelovými teatrálními výstupy na kamery.

Daniel Gejdoš, jednatel společnosti Delta Squash, v.r.